

**UCHWAŁA NR XVIII/196/20
RADY MIASTA KĘDZIERZYN-KOŹLE**

z dnia 29 stycznia 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji w zakresie zmiany przepisów prawa miejscowego i prawa podatkowego, cywilnego, gospodarczego, mediów, postępowania cywilnego oraz o zbiórkach publicznych

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, z późn. zm.¹⁾) w związku z art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle w wyniku rozpatrzenia złożonej w dniu 29 listopada 2019 r. przez Renatę Sutor petycji w interesie publicznym w zakresie zmiany przepisów prawa miejscowego określającego wysokość stawek opłat za parkowanie na terenie miasta Kędzierzyn-Koźle nie uwzględnia zawartego w petycji postulatu zniesienia przed wszystkimi kościołami, cmentarzami oraz szpitalami, z uwagi brak przesłanek prawnych i faktycznych do wprowadzenia takiej zmiany.

2. Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle nie posiada uprawnień do dokonania postulowanych w petycji:

1) zmian przepisów prawa podatkowego, cywilnego, gospodarczego, mediów, postępowania cywilnego oraz o zbiórkach publicznych, a uprawnienie takie posiadają władze ustawodawcze Rzeczypospolitej Polskiej;

2) zmian cen sprzedawanych we wszystkich szpitalach produktów żywnościowych, do których uprawnienie posiadają:

a) przedsiębiorcy prowadzący w szpitalach działalność gospodarczą – w zakresie ich ustalania.

b) ustawowo określone organy działające na rzecz ochrony konsumentów – w zakresie występowania o ich weryfikację w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach;

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczący Rady Miasta do przesłania uchwały podmiotowi wnoszącemu petycję wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na stronie podmiotowej Urzędu Miasta Kędzierzyn-Koźle w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przewodniczący Rady Miasta
Kędzierzyn-Koźle

Ireneusz Wiśniewski

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1571, 1696 i 1815.

Uzasadnienie

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 „U.o.p.”, petycja może być złożona przez osobę fizyczną lub osobę prawną, zwaną dalej „podmiotem wnoszącym petycję”, do organu władzy publicznej, a także do organizacji lub instytucji społecznej w związku z wykonywanymi przez nią zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej.

Według art. 2 ust. 2 U.o.p. pkt 1, petycja może być złożona w interesie publicznym.

Stosownie do art. 2 ust. 3 U.o.p., przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji.

Stosownie do art. 4 ust. 1 U.o.p., petycję składa się w formie pisemnej albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

W myśl art. 4 ust. 2 U.o.p., petycja powinna zawierać:

- 1) oznaczenie podmiotu wnoszącego petycję;
- 2) wskazanie siedziby podmiotu wnoszącego petycję oraz adresu do korespondencji;
- 3) oznaczenie adresata petycji;
- 4) wskazanie przedmiotu petycji.

Na podstawie art. 6 ust. 1 U.o.p., adresat petycji, który jest niewłaściwy do jej rozpatrzenia, przesyła ją niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, do podmiotu właściwego do rozpatrzenia petycji, zawiadamiając o tym równocześnie podmiot wnoszący petycję.

W oparciu o art. 10 ust. 1 U.o.p., petycja powinna być rozpatrzona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia jej złożenia.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 U.o.p., 1, podmiot rozpatrujący petycję zawiadamia podmiot wnoszący petycję o sposobie jej załatwienia wraz z uzasadnieniem w formie pisemnej albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

W myśl art. 13 ust. 2 U.o.p., 1, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

2. Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, z późn. zm.), do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach, w tym w art. 13b ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068, z późn. zm.), zwanej dalej „U.o.d.p.”.

3.1. W myśl art. 13 ust. 1 pkt 1 U.o.d.p., korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania.

Stosownie do art. 13b ust. 2-4 U.o.d.p.:

- 1) strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej;
- 2) rada miasta na wniosek prezydenta miasta, zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania;
- 3) rada miasta, ustalając strefę płatnego parkowania m. in.:
 - a) ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1,

b) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;

3.2. Zgodnie z art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.), starosta zarządza ruchem na drogach gminnych.

3.3. Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle, na wniosek Prezydenta Miasta Kędzierzyn-Koźle oraz po zaopiniowaniu przez Starostę Kędzierzyńsko-Kozielskiego i Zarząd Powiatu Kędzierzyńsko-Kozielskiego, uchwałą Nr LIII/211/11 z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, określenia wysokości stawek i sposobu pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania na terenie miasta Kędzierzyn-Koźle (Dz. Urz. Woj. Op. poz. 189, z późn. zm.), zwaną dalej „uchwałą Nr LIII/211/11”:

1) ustaliła strefy płatnego parkowania;

2) określiła wysokości stawek i sposobu pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania na terenie miasta Kędzierzyn-Koźle.

4. W świetle art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.), zwanej dalej „Konstytucją”, źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia, a także na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Zgodnie z art. 95 ust. 1 Konstytucji, władzę ustawodawczą w Rzeczypospolitej Polskiej sprawują Sejm i Senat.

W myśl art. 118 ust. 1 i 2 Konstytucji:

1) inicjatywa ustawodawcza przysługuje posłom, Senatowi, Prezydentowi Rzeczypospolitej i Radzie Ministrów;

2) inicjatywa ustawodawcza przysługuje również grupie co najmniej 100.000 obywateli mających prawo wybierania do Sejmu.

5.1. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292, z późn. zm.), zwana dalej „Prawem Przedsiębiorców”, działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Stosownie do art. 9 Prawa Przedsiębiorców, przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z zasadami uczciwej konkurencji, poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów innych przedsiębiorców i konsumentów, a także poszanowania oraz ochrony praw i wolności człowieka.

5.2. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369, z późn. zm.), zwanej dalej „U.o.k.i.k.”, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W myśl art. 24 ust. 2 pkt 3 U.o.k.i.k., przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy, w szczególności nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Stosownie do art. 26 U.o.k.i.k., Prezes Urzędu (Ochrony Konkurencji i Konsumentów) wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24.

Na podstawie art. 39 ust. 1 U.o.k.i.k., zadania samorządu powiatowego w zakresie ochrony praw konsumentów wykonuje powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów, zwany dalej "rzecznikiem konsumentów".

Zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 3 U.o.k.i.k., do zadań rzecznika konsumentów należy występowanie do przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów.

II. Stan faktyczny

1. Na terenie miasta Kędzierzyn-Koźle w strefie płatnego parkowania wyznaczono łącznie kilkaset miejsc parkowania.

2. Na terenie Gminy Kędzierzyn-Koźle:

- 1) zaden z cmentarzy nie leży w strefie płatnego parkowania;
- 2) zaden ze szpitali nie leży w strefie płatnego parkowania;
- 3) niewielka liczba obiektów pełniących funkcje sakralne położona jest w strefie płatnego parkowania.

3. W oparciu o otrzymane z Wydziału Komunikacji i Transportu w Starostwie Powiatowym w Kędzierzynie-Koźlu wskaźniki liczby pojazdów samochodowych zarejestrowanych na terenie Powiatu Kędzierzyńsko-Kozielskiego, szacuje się, iż na terenie miasta Kędzierzyn-Koźle każdego dnia z miejsc parkingowych położonych w strefie płatnego parkowania może korzystać kilka tysięcy pojazdów samochodowych.

Oznacza to, iż bez rotacji parkujących pojazdów samochodowych znacząca większość użytkowników dróg objętych strefą płatnego parkowania nie mogłaby skorzystać z wyznaczonych na jej terenie miejsc postojowych.

4. W strukturze organizacyjnej Starostwa Powiatowego w Kędzierzynie-Koźlu wyodrębniono stanowisko Powiatowego Rzecznika Konsumentów, do którego zadań należy m. in. występowanie do przedsiębiorców i podejmowanie mediacji w celu ochrony interesów i praw konsumentów.

III. Przedmiot petycji.

Petytor w piśmie złożonym w dniu 29 listopada 2019 r. zwrócił się m. in. do Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle o zmianę przepisów:

1) prawa miejscowego:

a) „aby miejsca publiczne służące jako parkingi przed wszystkimi Kościołami, cmentarzami oraz szpitalami były nieodpłatne”,

b) „aby we wszystkich szpitalach ceny sprzedawanych produktów żywnościowych nie przekraczała cen detalicznych obowiązujących w zwykłych sklepach”;

2) prawa podatkowego, cywilnego, gospodarczego, mediów, postępowania cywilnego oraz zbiórkach publicznych.

Petytor przedstawił szczegółowe subiektywne uzasadnienia do każdej z postulowanych zmian świadczące o oczekiwaniu zmian odpowiednich ustaw.

IV. Ocena przedmiotu petycji w świetle stanu prawnego i faktycznego.

1.1 Zgodnie z art. 13b ust. 2 U.o.d.p. definiuje celowość i zasadność wyznaczenia strefy płatnego parkowania. Często jedynym instrumentem regulującym rotację pojazdów samochodowych parkujących w pasie drogowym, przy ograniczeniach przestrzennych na drogach publicznych, jest wprowadzenie opłat za korzystanie z miejsc postojowych w określonych godzinach. Zatem głównym celem pobierania opłat za postój w strefie płatnego parkowania nie jest osiągnięcie dodatkowego dochodu przez miasto, lecz doprowadzenie do rotacji pojazdów parkujących w pasie drogowym. Podstawą osiągnięcia zamierzonego celu jest wyznaczenie obszaru strefy płatnego parkowania oraz wprowadzenie systemu pobierania opłat, a także systematyczna kontroli ich wnoszenia.

1.2. Obowiązek uiszczenia opłaty parkingowej jest nałożony mocą przepisów U.o.d.p. i wydanej z jej upoważnienia uchwały Nr LIII/211/11. Uchwała Nr LIII/211/11 określa zasady pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania oraz nakłada obowiązek opłaty na wszystkich użytkowników samochodów, którzy zaparkowali samochód w obrębie strefy płatnego parkowania.

1.3. Strefa płatnego parkowania na terenie miasta Kędzierzyn-Koźle została ustalona na obszarze charakteryzującym się znacznym deficytem miejsc postojowych i brakiem możliwości przebudowy pasa drogowego w celu zwiększenia liczby tych miejsc.

1.4. Wprowadzenie proponowanego przez petytora rozwiązania polegającego na zniesieniu opłat za parkingi na terenie miasta Kędzierzyn-Koźle przed wszystkimi kościołami, cmentarzami oraz szpitalami stałoby w sprzeczności z celem określonym w art. 13b ust. 2 U.o.d.p.

1.5. Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle nie znajduje zatem przesłanek prawnych i faktycznych do zniesienia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania na terenie miasta Kędzierzyn-Koźle przed wszystkimi kościołami, cmentarzami oraz szpitalami.

2. W świetle stanu prawnego władzę ustawodawczą w Rzeczypospolitej Polskiej sprawują Sejm i Senat, a inicjatywa ustawodawcza przysługuje posłom, Senatowi, Prezydentowi Rzeczypospolitej i Radzie Ministrów oraz grupie co najmniej 100.000 obywateli mających prawo wybierania do Sejmu.

Wobec powyższego Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle nie posiada uprawnień do zaproponowanych w petycji zmian przepisów prawa podatkowego, prawa cywilnego, prawa gospodarczego, prawa mediów, prawa postępowania cywilnego, prawa zbiórek publicznych, a uprawnienie takie posiada władza ustawodawcza Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W świetle stanu prawnego i faktycznego występowanie do przedsiębiorców i podejmowanie mediacji w celu ochrony interesów i praw konsumentów należy do zadań Powiatowego Rzecznika Konsumentów działającego w strukturze Starostwa Powiatowego w Kędzierzynie-Koźlu.

Stosownie do art. 9 Prawa Przedsiębiorców, przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z zasadami uczciwej konkurencji, poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów innych przedsiębiorców i konsumentów, a także poszanowania oraz ochrony praw i wolności człowieka.

Wobec powyższego Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle nie posiada uprawnień do zaproponowanych w petycji zmian cen sprzedawanych we wszystkich szpitalach produktów żywnościowych, do których uprawnienie takie posiadają:

- a) przedsiębiorcy prowadzący w szpitalach działalność gospodarczą – w zakresie ich ustalania,
- b) ustawowo określone organy działające na rzecz ochrony konsumentów – w zakresie występowania o ich weryfikację w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach.